

BOND VAN VRIJE EVANGELISCHE GEMEENTEN IN NEDERLAND

ORGaan

Special over
BIDDEN

NUMMER 4
DEC 2019

KRACHT
uit het
gebed

Zingen
is twee keer
BIDDEN

#het
JEZUSGEBED

BONDSBUREAU President Kennedylaan 311, 6883 AK Velp
T 026-364 82 49 E info@bondveg.nl www.bondveg.nl

INHOUD

VOORWOORD

door: Gerard van de Wetering

ADEM IN ADEM UIT

Jaren geleden was ds. Marius Noorloos gemeentebegeleider in de VEG Wormerveer. Hij trok gedurende een jaar op met onze kerkenraad aldaar. Hij kende de Zaankanters goed omdat hij zelf ooit was begonnen als gereformeerd predikant in Wormerveer. Tijdens de avonden kwam het ook te spreken over gebed. Hij zei toen: “bidden is inademen en uitademen bij God” Een ander die me wist te raken als het gaat om gebed was Huug Varkenvisser. Tijdens een conferentie in Nieuwvliet knielde hij neer op het liturgisch centrum, boog zijn hoofd diep naar beneden en zei: als je bidt is je hart dicht bij God dan je hoofd. Ook dat beeld, vergezeld met die woorden, reist als een icoon van gebed met mij mee. Zo werd ik ook getroffen door de bijdrages die in dit Ons Orgaan aan de orde komen. Oprechte ervaringen van gebed en getuigenissen van de kracht van het gebed. We hebben Pieter Both gevraagd naar zijn ervaringen met gebed in de Hervormde Gemeente Harderwijk, van Jos Douma mochten we een artikel gebruiken over het Jezus-gebed, vanuit twee Vrije Evangelische Gemeenten is er een bijdrage over het uur van gebed, Sjaak Weststrate vertelt iets over de structuur van de gebeden in de VEG Heerde, Leo vd Eijk deelt met ons iets over ‘ministry-gebed, Luut en Sonja van Kooten vertellen hun persoonlijke gebedsverhaal en ook vanuit het huis van vriendschap uit Nijverdal is er een bijdrage. Ook is er vanuit de Bond en de deelorganisaties veel te melden. Het Seminarium, SZD en Comité laten uitgebreid van zich horen Al met al is dit Ons Orgaan wat dikker uitgevallen dan gewoonlijk. De donkere maanden lenen zich er wel voor om eens iets extra’s te kunnen lezen.

Voor jullie allen, namens de redactie, vrede en alle goeds!

Colofon

Voorzitter/redacteur: ds. Gerard van de Wetering
Eindredactie: ds. Laura van Weijen: lvanweijen@gmail.com
Redacteur: Johan Visser: johanpvisser@msn.com
Secretariaat email: onsorgaan@bondveg.nl
Vormgeving: Marianne Goetheer-de Jonge:
email: onsorgaankopij@bondveg.nl

Regiocorrespondent Regio Noord: Annie Mulder-Questroo
vegmulder.fr@kpnmail.nl &
Albert Hovinga - a.hovinga26@gmail.com

Regiocorrespondent Noord-Holland/Utrecht: Dineke Spee
d.spee@hetnet.nl

Regiocorrespondent Regio Oost: Johan Visser
johanpvisser@msn.com

Regiocorrespondent Zuid-Holland: Ben van de Vrie
bvdvrie@gmail.com

Regiocorrespondent Zeeland: Johan Slabbekoorn
johanslabbekoorn@gmail.com

Bidden en Brexit

door Mirjam Pronk, voorzitter VEG Amsterdam

In Lee Abbey, een christelijk conferentieoord in Devon, Zuid-Engeland, ontmoette ik Stuart Townend. Stuart is de componist van aantal opwekkingsliederen, waaronder het meest bekende “In Christ Alone” (Jezus alleen, Opwekking 575) Ik mocht gedurende een midweek luisteren naar Stuart terwijl hij vertelde hoe zijn liederen tot stand gekomen waren. De teksten komen veelal van zijn hand en hij werkt intensief samen met duo Keith & Kristyn Getty.

Stuart ziet het als zijn missie om liederen te maken, die geschikt zijn om in de dienst te zingen. Hij wil teksten gebruiken die mensen van nu aanspreken. Zo is een van zijn liederen een gebed, soort getijdengebed “Liturgie of the hours”

Stuart vertelde dat hij door de dag heen tijd zoekt om God te betrekken bij wat hij doet. ’s Ochtends bij het opstaan en het opendoen van de gordijnen, vertelde hij te danken voor de nieuwe dag. Een gebruik wat ik vanaf die dag heb overgenomen. En dan is er opnieuw een moment van gericht-

heid op God rond het middaguur: rond lunchtijd bidden om betrokken te zijn op de mensen om je heen en “mindful” om te gaan met situaties waarin je verkeert. En ’s avonds als je terugkijkt op de dag en de goede en de minder goed dingen: een gebed van dank en vergeving.

De nacht is dan een verkwikkende tijd van echte rust en slaap, in het geloof en besef van een nieuwe start die God steeds geeft.

Na afloop dronken we de karakteristieke Engelse thee met bijbehoren cakes en sprak ik zijn vrouw en kinderen. Ik vroeg hen of zij ook zo’n dag met gebeden konden vullen. Liefdevol en met Engelse humor zei zijn vrouw: “He’s praying that while I’m cleaning the house, doing the dishes and making the beds” (Hij bidt, terwijl ik het huis schoon maak, de afwas doe en de bedden op maak).

Die Britten, uit de EU, maar voor mij - geen Brexit!

With ev’ry morning I will kneel to pray,
To be a blessing in this coming day
In ev’rything I say and ev’rything I do,
To wholly honour you.

At noon remind me through this day to give
My full attention to the ones I’m with,
Be mindful of those things around and those within,
And fully enter in.

Teach me the wisdom of remembering,
And give me the wisdom to forget.
Lead me,
Oh, teach me
To live each day for you.

And in the evening as my thoughts retell
This passing day let me remember well;
So that no bitterness takes root within my soul,
Help me to let them go.

And in the night-time may my mind be free
To truly rest and be refreshed in sleep;
And by releasing every worry, every strain,
Be free to start again.

Christ be with me, Christ within me,
Christ behind me and before;
Christ beside me, Christ to win me,
Christ to comfort and restore.

Christ beneath me, Christ above me,
Christ in peace and Christ in storm;
Christ in hearts of all who know me,
Christ in friend and stranger all.

Mark Edwards & Stuart Townend
Copyright © 2014 Thankyou Music

We doen ons best de auteursrechten van alle illustraties te respecteren. We kunnen echter niet altijd de maker van een illustratie achterhalen. Mocht er in dit nummer een illustratie van u staan zonder bronvermelding, wilt u dat dan aan ons laten weten zodat wij u het gebruikelijke tarief kunnen vergoeden?

Zingen is twee keer bidden

Door: Dick Durieux

*Open wijd je mond, ik zal hem vullen.
De kern van onze hoop,*

Ps. 81:11

Heel lang geleden moest ik als leerling van een christelijke basisschool op maandagmorgen een psalmversje uit mijn hoofd opzeggen. Een van de eerste psalmen die ik moest leren was de 81^e psalm:

*‘Open uwe mond,
eis van Mij vrijmoedig
op mijn trouwverbond.
Al wat u ontbreekt,
schenk Ik, zo gij ’t smeekt,
mild en overvloedig’.*

Er waren heel wat woorden in die psalm die ik toen niet begreep, maar de juf vertelde dat ik die later wel zou verstaan.

Toen ik groter werd begon ik de woorden te begrijpen. Ik leerde wat ‘vrijmoedig’ was en ik ontdekte ook wat een ‘trouwverbond’ was. Maar toen kreeg ik weer moeite met de inhoud van het tweede deel van dit lied: *‘al wat u ontbreekt, schenk Ik, zo gij ’t smeekt’*. Want toen ik gebrek ging lijden in mijn zieke lijf, beleefde ik niet de mild en overvloedige gebedsverhoring die de psalmist beloofde. Als je een boek leest met een tekst die boven je pet gaat, dan leg je het naast je neer. Maar de juf op mijn basisschool leerde mij dat je deze psalm ook kon zingen. En al begreep ik de tekst niet, toch kwam het lied over mijn lippen. Op school, later in de kerk en weer later in moeilijke momenten in mijn leven.

In het boek Kronieken wordt een heel hoofdstuk gewijd aan de zangers in de tempel. (1 Kron. 25)

In de tempel wordt geofferd, gebeden, gezegend en verkondigd. Maar gezongen werd er ook. En de zangkoren stonden onder leiding van Etan, Asaf en Heman. (1 Kron. 6:16-30) Waar kwamen wij die namen eerder tegen? Jawel, in het boek van de psalmen.

Psalm 81 is een psalm van Asaf.

Dit lied spreekt niet alleen van de belofte van God die overvloedig geeft waarom wij vragen, maar ook van een volk dat niet naar de stem van God wilde luisteren. Hadden ze dat maar gedaan, dan zou er een prachtige tijd aanbreken. Maar helaas, het gebeurde niet.

In de psalmen hoor je het gezucht van een God die bijna moedeloos wordt van zijn eigenwijze volk. De wanhoop van een volk dat op zoek is naar de God die het eerder verlaten had. De heimwee van de psalmist die in het verre noorden hartstochtelijk verlangt naar de tijd dat hij nog in de tempel

kon zijn (Ps. 42) en de troost van de dichter die God ervaart als een herder die behoedzaam voor zijn schapen zorgt. (Ps. 23)

De psalmen gaan over schuld van het volk tegenover God, over onrecht en eigenbelang. Over trouw en ontrouw, over liefde, haat en God-verlatenheid. David dichtte “Mijn God, mijn God waarom hebt Gij mij verlaten?” En met deze woorden op Zijn lippen, stierf Jezus aan het kruis.

De psalmen: het Liedboek van Israël. Daar wordt God geloofd en geprezen, maar daar wordt ook geprotesteerd en geklaagd. Al onze emoties komen langs.

Maar eigenlijk zijn al deze liederen *gebeden*.

Men zegt dat de oude kerkvader Augustinus ooit heeft beweerd dat zingen twee keer bidden is. Ik denk dat hij gelijk heeft. Als het bidden u zwaar valt, zing het maar.

Bovendien: een lied onthoudt u langer dan een gedicht. In een verzorgingshuis kon ik soms met een demente bewoner geen gesprek meer voeren. Maar ik kon wel zingen: “Welk een vriend is onze Jezus, die in onze plaats wil staan...” En ik zal nooit de stralende ogen vergeten van een mens, die niet meer kon praten en ook niet meer kon bidden, maar nog wel kon zingen.

Van een kleine kapel en een inspirerende stilte

door Annemarie Altena

Het is een gewone, rustige woonwijk aan de rand van Nijverdal, vlak bij de Noetselerberg en Nationaal Park de Sallandse Heuvelrug. Schuin achter een vrijstaand huis bevindt zich ‘de Kleine Kapel’, een ruimte ongeveer ter grootte van een ruime garage, met een grote uitnodigende tafel met stoelen eromheen en achterin een klein tafeltje met een kaars, een bijbel en erboven een schilderij met een stralende zon in warme kleuren.

De Kleine Kapel is het thuishonk van onze interkerkelijke werkgroep. Op weg in de stilte, die sinds 2015 actief is in Nijverdal. Kortgeleden besloot de kerkenraad van de protestantse gemeente Nijverdal tot de aanvraag van een pioniersplek voor deze bijzondere plaats. Het is een initiatief van een aantal mensen die ieder voor zich en ieder op een eigen manier kennismaakten met het kloosterleven, met stilte en verschillende vormen van christelijke meditatie, kortom met contemplatieve christelijke spiritualiteit. We ontdekten hoe deze manier van geloofsbeleving van waarde kan zijn in een drukke, lawaaiige tijd en we verlangden ernaar om hier individueel en met elkaar in te groeien en ook anderen mee te nemen in onze ontdekkingsreis.

En zo begonnen we met maandelijkse avondbijeenkomsten waarin we iedere keer op een andere manier aandacht geven aan en oefenen met contemplatieve spiritualiteit. Van meditatie schrijven of tekenen tot lectio divina (meditatief bijbellezen) of een stiltewandeling. En iedere avond wordt afgesloten met een korte viering, een avondgebed.

Omdat we deze korte afsluitende vieringen zo waardevol vonden besloten we na enige tijd ook eens in de twee weken

op donderdagochtend bij elkaar te komen in de kapel voor een ochtendgebed. Voor dit halfuurtje, van negen uur tot half tien, gebruiken we de liturgie zoals die te vinden is op www.keltischegebeden.nl.

De liturgieën voor de ochtend-, middag- en avondgebeden die op deze website staan zijn een vertaling van het Keltische gebedenboek (Celtic Daily Prayer), dat zijn oorsprong vindt in de Northumbria Community in het Verenigd Koninkrijk. Deze gemeenschap leeft vanuit de Keltische kloostertraditie, die door de liturgie en de levensregel (van ‘kwetsbaarheid en beschikbaarheid’) de reis naar binnen verbindt met de reis naar buiten. De reis naar binnen – het zoeken naar en leven met God – stelt ons in staat om ook de reis naar buiten – het leven met en beschikbaar zijn voor de ander – te maken.

Samen met de wekelijkse stiltewandelingen die een klein groepje dappere mensen iedere woensdag om zeven uur ‘s ochtends houden, hebben we zo met elkaar waardevolle vormen gevonden om in te gaan op Gods uitnodiging om ons verlangen naar rust, stilte en inspiratie te volgen, midden in het gewone leven. We merken dat regelmatig tijd maken voor stilte en meditatie ons voedt, ons rust en ruimte geeft en dat het ons helpt om meer ontvankelijk in het leven te staan, open te zijn voor God en mensen.

En we merken dat er meer mensen zijn die hierdoor getrokken worden. Het zijn misschien geen grote aantallen, maar daar zit het hem niet in. De trouw van kloostergemeenschappen die dag in, dag uit, jaar in, jaar uit de gebeden gaande houden inspireert ons daarbij. We hebben een kapel, we hebben stilte, we hebben elkaar en we hebben een altijd liefdevol aanwezige en uitnodigende God, dat is genoeg.

Er gaat kracht vanuit

Pieter Both, Predikant De Regenboog Harderwijk

‘Gebed speelt een belangrijke rol in onze gemeente’. Deze zin staat in het beleidsplan van onze gemeente (Hervormde Wijkgemeente de Regenboog in Harderwijk). Maar is het ook echt zo? Met het opschrijven van een zin in een beleidsplan is het nog geen realiteit. Toch zie ik vanuit deze zin een beweging in onze gemeente.

Allereerst zijn er gebedsgroepen actief. Zo’n vijf verschillende op afwisselende tijden. Bijzonder is dat er ook veel mannen meebidden, waar gebed vaak een vrouwenzaak blijkt. Een groepje mannen bidt op maandagavond en een ander groepje op donderdagmorgen. Dat zijn niet altijd de grootste groepen, maar er wordt gebeden en gedankt.

Elke zondagmorgen wordt er door drie verschillende groepen gebeden voor de dienst. De muziek neemt de tijd om bij God te komen. Dat geldt ook voor de gebedsteams en de kerkenraad. Als voorganger merk ik dat daar kracht vanuit gaat. Na de dienst kan ieder voor zich laten bidden. Daar wordt in toenemende mate gebruik van gemaakt. Om het voorbede gebed meer ingang te laten vinden zijn deze teams ook aanwezig bij voorbereidende gesprekken voor opdragen en doop. Dan wordt er met ieder die zichzelf of zijn kind laat dopen of opdragen gebeden. Daardoor krijgt het voorbedegebed (ministry) makkelijker een plek in de gemeente.

Afgelopen twee jaar hebben we een gebedscursus gegeven. In zes bijeenkomsten bespraken we het Onze Vader. Deze cursus deden we in plaats van onze middagdienst, zodat het paste in het normale ritme van de diensten. Dit jaar gaan we die gebedscursus geven aan de kinderen van onze gemeente. Want kinderen leren bidden, is misschien wel de belangrijkste taak van de kerk.

‘Op zondag zie je hoe populair de voorganger is, op gebedsbijeenkomsten zie je hoe geliefd God is’. Deze bekende uitspraak wordt nogal eens gedaan als in de kerk blijkt dat

het gebedswerk niet zo populair is. Ik herken dat ook in onze gemeente wel. De raad vindt het gebed heel belangrijk, maar het blijkt best lastig te zijn om de gemeente mee te krijgen. We hebben gemerkt dat we hier niet teveel voor moeten organiseren en zeker niet negatief praten over een gebrek aan bidders. Paulus spreekt opvallend positief in zijn brieven over de gemeenten waar hij aan schrijft, terwijl er veel op hen is aan te merken. Dat stimuleert ons om juist het positieve te zien in de bidders die er wel zijn.

Om het gebedswerk te laten groeien in onze gemeente, bidden we daarvoor en daarnaast maar gewoon aan het werk te gaan.

Het gebed is de afgelopen jaren vooral gegroeid door een ‘gebedsketting’. Dit betekent voor ons dat we tussen Hemelvaart en Pinksteren elk uur van de dag bidden. Er wordt een kamer in ons gebouw ingericht als gebedskamer. Elk uur is er iemand die gaat bidden (soms ook tweetallen). Dat kan in de gebedskamer, maar dat hoeft natuurlijk niet. Zelf heb ik afgelopen jaar een aantal keer ‘s nachts gebeden. Daarbij heb ik twee keer een nachtelijke wandeling door de wijk gemaakt en een andere keer was ik op een conferentie waar ik de wekker had gezet. We hebben heel sterk gemerkt dat het een impuls geeft aan het gebedswerk. Afgelopen jaar hebben er meer dan tachtig mensen meegedaan en elk jaar willen er meer mensen meedoen. Heel bijzonder is het ook om te merken dat God mensen soms wakker maakt om te bidden. Zo gebeurt het geregeld dat er in de nacht wel een kraaltje ontbreekt in de ketting. Maar geregeld wordt er dan iemand vijf minuten voor er een gat valt wakker en zet dan in de app groep: ‘ik ben wakker en ga nu bidden’.

Heel bijzonder was dat door alle gebeden heen er een aantal rode draden zichtbaar werden. God sprak tot ons als gemeente. Dat heeft velen beïnvloed. En dat laat mensen bidden: als ze ervaren dat er kracht vanuit gaat.

"ZIJ DIE BIDDEN HEBBEN NIETS TE VREZEN.."

door: Sjaak Weststrate

Een regel uit een bekend lied (39) uit de bundel van Johannes de Heer. Misschien is dat ook wel zo: bidden- de mensen leren anders kijken naar wat hun overkomt. Een gemeente/kerk is een gebedsgemeenschap. Bidden is de grondhouding van een christen. Door te bidden kan de gelovige in contact treden met God. Er kan gezegd worden wat iemand op het hart ligt en/of bezig houdt. Er kan voor iemand of iets anders gebeden worden (voorbede). Maar bidden is niet alleen woorden spreken. Het is ook 'schuilen bij God'; onuitgesproken in gesprek zijn.

Bidden is een vanzelfsprekend onderdeel van veel Bijbelverhalen. Abram roept de Naam van de Heer aan als hij net in het land van belofte arriveert (Genesis 12); Hanna bidt bij de tempel om een kind (1 Samuël 1); Jona bidt uit de buik van de vis om redding (Jona 2); Jezus trekt zich regelmatig terug om te bidden. (Lucas 6) In het Oude Testament bidden profeten soms voor het volk, maar ook gewone mensen mogen tot God bidden, op elk moment en vanaf elke plek.

Sommige gebeden in de bijbel horen bij een vaste liturgie. Maar de meeste gebeden zijn vrije gebeden, die iemand in een specifieke situatie uitspreekt. Soms staat onze ervaring haaks op de overtuiging dat God onze gebeden hoort: een zieke wordt niet beter, een relatie gaat toch stuk. Samen met Job, Psalm dichters en anderen mogen we erop vertrouwen, dat God hoort en luistert naar ons gebed.

DRIE WEKEN BIDDEN

In de Vrije Evangelische Gemeente van Heerde kennen we **drie weken** van gebed.

DE EERSTE WEEK is eind januari, ook wel bekend als de 'week van gebed voor de eenheid'.

Het betreft hier een wereldwijd interkerkelijk initiatief. Christenen en kerken komen samen om God te zoeken in het samen bidden. Wij verdelen de avonden van die week over de kerken en zijn bij elkaar te gast.

Voorheen was de eerste volle week van januari onze gemeentelijke gebedsweek. We betrokken dan diverse verenigingen en groepen om samen het werk in het nieuwe jaar aan de Heer op te dragen.

Die week hebben we ingeleverd vanwege dat interkerkelijke initiatief. De eerlijkheid gebiedt ons wel om te zeggen dat bij de 'eigen week' meer gemeenteleden kwamen bidden.

DE TWEEDE WEEK valt samen met de laatste week in de '40-dagentijd'. De laatste dagen van Jezus' lijdensweg, inclusief de avond waarop Hij de Maaltijd hield met zijn vrienden (witte donderdag), de dag van de kruisiging (Goede vrijdag) en de dag waarop Hij in het graf verbleef (stille zaterdag), komen we samen om te danken en te bidden. Zo is er een gebedslijn van Palmpasen naar Pasen.

We sluiten thematisch in die week aan bij het jaarthema van onze gemeente. Diverse gemeenteleden worden gevraagd hun medewerking te verlenen aan deze week, zowel in het leiden van avonden als in muzikale ondersteuning. Op Goede vrijdag wordt het hele lijdensverhaal gelezen (jaarlijks wisselt de keuze van het evangelie) en is de gemeente volop actief door het zingen van liederen die bij de teksten passen.

DE DERDE WEEK is de periode tussen Hemelvaart en Pinksteren. We lezen dat Jezus' vrienden in die week in gebed waren, in afwachting van wat er ging gebeuren. In navolging is die week ook een gebedsweek in onze gemeente.

We zoeken naar mensen die ons iets kunnen vertellen of laten zien van 'de gaven van de Heilige Geest' of we staan stil bij de wegen van de Geest in levens van mensen en in de wereld. Zo nodigden we zeven mensen uit die afkomstig waren uit verschillende landen waar het evangelie geland' was.

DRIEMAALDAAGS

In de protestantse traditie was het gebruikelijk om rondom de maaltijden te bidden. Daarnaast kende men een persoonlijke omgang met God.

De rooms-katholieken hebben getijdendiensten, een vijftal dagelijkse gebedsuren in de kloosters. Het Nieuwe Testament kent drie vaste gebedstijden, in aansluiting op het dagelijkse morgen-, middag- en avondoffer in de joodse tempeldienst: het morgengebed, middaggebed en avondgebed (Hand. 2:15, 10:9 en 3:1). We mogen aannemen, dat ook Jezus deze gebedstijden driemaal daags kende.

Iedere christen kan zijn of haar eigen vaste gebedstijden zoeken. Wie het zich kan permitteren om 's morgens aan de voeten van de Heer te zitten is een gezegend mens. Vanuit gebed krijgt de dag zijn ordening, worden aanvechtingen van de dag overwonnen en worden beslissingen eenvoudiger. Gebed is een vorm van werkvoorbereiding. Tanken doe je voordat je de auto instapt en aan een grote rit begint! Sommige mensen zeggen dat ze te druk zijn. Bill Hybels schreef een boekje: *Te druk om niet te bidden*.

Onze gemeente kent een wekelijks Avondgebed

Al meer dan veertig jaar kent onze gemeente het Avondgebed op dinsdagavond van 19.30-20.00 uur. De bidstond functioneerde niet meer zoals men had gehoopt en het zoeken naar een andere vorm voor het gemeentelijk gebed werd gevonden in het samenkomen in de kerkzaal. De kring van

bidders varieert tussen de 15 en 25 personen, met soms een uitschieter. De opzet van de avond volgt een vast stramien: we zingen 4 liederen, er wordt gelezen en een kort woord ter toelichting gesproken en de mensen kunnen actief deelnemen aan het gebed door hun dankgebed of voorbede naar voren te brengen in de vorm van het aansteken van een waxinelichtje. Daar wordt altijd intensief gebruik van gemaakt. Degene die de leiding heeft van die avond, legt in het gebed al die gebeden in Gods Handen. Er is een team van 6 medewerkers en 3 muzikale begeleiders.

De thema's voor de gebedsavonden dragen de medewerkers zelf aan (in overleg en die worden opgenomen in een jaarrooster)

GEBEDSHOUDING

In principe is elke houding die gebed bevordert goed. Je kunt zitten, knielen, liggen, staan, zelfs fietsen. Het belangrijkste is dat je een houding vindt die helpt te concentreren op God en gebed. Wat de concentratie bevordert is hardop bidden.

De bij ons gebruikelijke gebedshouding, is die van 'hoofd buigen - handen samen - ogen dicht'. Het is een houding die onderwerping en deemoed uitdrukt. Het vouwen van handen kan gezien worden als 'het loslaten van iedere daad; rusten aan de voeten van de Heer'

Je kunt ook bidden met het hoofd omhoog en met de ogen open. Uit Bijbelse tijd kennen we het bidden met de handen omhoog, ter hoogte van de schouders. Paulus roept (1 Tim.2:8) de mannelijke leden van de gemeente op om te bidden 'met geheven handen'. Met deze houding druk je uit dat je iets verwacht, dat je open staat om te ontvangen.

Gebedspastoraat of Ministry

door ds. Leo van der Eijk, emerituspredikant te Zwijndrecht.

In steeds meer Kerken is ‘ministry’ ingevoerd. Wat betekent deze term? Ministry betekent letterlijk ‘bediening’, maar de bedoeling ervan is moeilijk in één Nederlandse term te vangen. Vervangende termen als ‘persoonlijke voorbede’ of ‘gebedspastoraat’ dekken maar voor een gedeelte de lading. Een definitie van Ministry kan zijn: ‘Bidden met en voor mensen, door zichzelf bewust open te stellen voor de werking van de heilige Geest’. Waar gaat het bij ministry om? Het gaat vooral om gebed en luisteren, en niet om uitgebreide pastorale gesprekken. Degene die komt voor gebed geeft kort in een paar zinnen aan waarvoor hij of zij specifiek gebed wil. Ministry moeten we niet verwarren met ‘nazorg’ die geboden zou moeten worden naar aanleiding van een dienst. Het kan om van alles gaan waarvoor gebed gevraagd wordt. Ministry is in het kort: (1) Bidden met en voor mensen die persoonlijk aanwezig zijn. Het is gericht op de aanvrager zelf die om gebed vraagt en niet op anderen, hoewel anderen wel genoemd kunnen worden in het gebed. (2) Het tweede kenmerkende van het ministry gebed is de verwachting van de werking van de heilige Geest. Daarom hoeft er ook niet zoveel gezegd of gevraagd te worden, maar kan volstaan worden met korte aanduidingen. Uitgangspunt is dat de heilige Geest zowel in de ‘aanvrager voor gebed’ als in ‘degene die voorbede doet’ werkt. Het gaat dus niet om de analyse van de bidder, maar om God zelf die ook in de stilte aanwezig is en die werkt in het gebed. Samen treed je in de ruimte voor Gods aangezicht. Soms kan er dan een beeld zijn, of een woord, of een Bijbeltekst die in alle voorzichtigheid doorgegeven kan worden met de vraag kun je hier misschien iets mee? Soms gebeurt er ook ogenschijnlijk niets, maar God werkt via het gebed dieper dan wij kunnen waarnemen. Het gebedsmoment is een eenmalig gebeuren. Een gebedsteam is meestal samengesteld uit een man en vrouw. Er wordt later niet teruggekomen op het gebed bij een betrokkene, dus er wordt geen ‘nazorg’ gegeven. Wel kan doorverwezen worden naar een voorganger of ouderling.

In gebed ervaren we de aanwezigheid van God

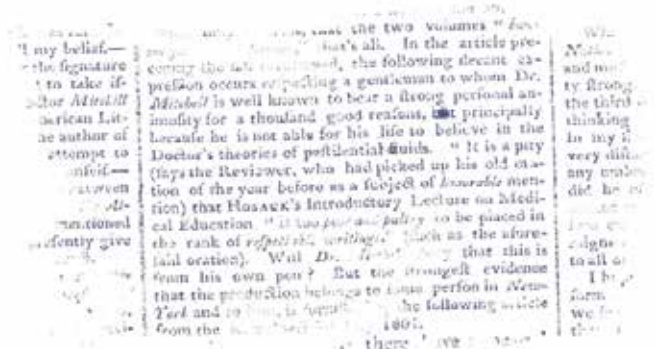
Hans Cappon, VEG Goes (namens en met de deelnemers geschreven)

In onze VEG Goes is er eenmaal in de week bidstond (uur van gebed) op donderdagavond, het hele jaar door. Het is een moment om stil te worden in een rumoerige wereld, een moment van rust om ons te richten op God. Er is meestal maar een kleine groep van drie tot zes mensen aanwezig. We zingen een lied uit Johannes de Heer of Opwekking, houden een kort moment van bezinning (uit een bijbels dagboek) en natuurlijk bidden we samen. Dat doen we in de vorm van een kringgebed, waarbij degene die op die avond de leiding heeft als laatste afsluit.

We danken voor alle zegeningen die we in de gemeente en daarbuiten mogen ontvangen. We mogen onze gemeente, als deel van Gods grote gemeente op aarde, bij God brengen en vragen of Hij onze gemeente en alle dingen die daarin spelen in Zijn hand wil houden. Of Hij ons de goede weg wil wijzen, wijsheid wil geven, en wil zegenen, van de jongste tot de oudste, van het zangkoor tot de kerkenraad.

We bidden voor zieke mensen en noemen hun namen, en voor moeilijke situaties. Ook voor de aankomende dienst(en) wordt er gebeden, voor de Bond en de bondsvergaderingen en voor andere gemeenten. Zeker als we weten wat er speelt of als er een speciale reden toe is. We bidden voor vervolgde christenen, voor landen en regeringen waar onrust is, voor gebieden waar zich natuurrampen afgespeeld hebben, voor het volk Israël.

In gebed deel je de dingen die je raken. Er is dan ook een persoonlijke band tussen de mensen die bidden. We ervaren ook echt de aanwezigheid van God en dat Hij altijd luistert als wij bidden. Dat wil niet altijd zeggen dat onze wil geschiedt, maar de Zijne zeker. Daar vertrouwen we op.

Bidstond in de V.E.G. te Kampen.

Margje Manché, lid Vrije Evangelische Gemeente te Kampen.

We komen elke eerste en derde woensdag van de maand samen in de Bovenzaal van het kerkgebouw. Gebed is onmisbaar. Het is een muur rondom de g(G)emeente. Er komt zoveel op ons af. Satan gaat rond als een briesende leeuw, maar ook: als een engel van het licht, onder het mom van “liefde” of “rust”, of.. Vult u maar in.

Het voelt vaak ook nog goed. Dat maakt het zo verwarrend. Persoonlijk ervaar ik de bidstond als een voorrecht, om intens betrokken te worden bij de gemeente, met ook aandacht voor broeders, zusters, zending en nood wereldwijd.

Het gaat als volgt: Een hand bij binnenkomst. Een welkom: “Fijn dat je er bent, je hoort erbij.” Samen bijbellezen, een stukje uitleg, er voor onszelf een stukje uithalen wat ons in dat stukje opvalt. Nauwer betrokken raken bij elkaar. We zingen ook enkele liederen. Dichter bij God en bij ons hart komen, rust krijgen. Van elkaar horen waar (dank)gebed voor nodig is. Voor wie in stilte wil (mee)bidden of -danken is ook ruimte.

Ik merk dat het mijn gebedsleven o.a. voor onze gemeente, aanmoedigt. Dat het me meer betrokken maakt: gemeenschap der heiligen. We kunnen niet zonder Hem. We kunnen niet zonder elkaar. Muur rond de gemeente. Omarming van God en elkaar, samen Gods gezin zijn. Vader aan het hoofd. Medicijn in gebrokenheid, in eenzaamheid, in ziekte. Gewoon erbij horen, niemand staat erbuiten! Reünie horizontaal en verticaal, samenkomen aan de voeten van onze Heer. Ik zou het niet graag missen.

Ziekenzalving en, of zegen

door Laura van Weijen

Af en toe is er die vraag. Of een zieke gezalfd en/of gezegend mag worden. Ik ervaar dat als heel kostbare, maar ook heel intieme momenten.

Meestal is er dan sprake van een terminale situatie. We staan met elkaar in een halve kring rondom de mens die gaat sterven. Ik spreek een gebed uit en bid om vrede en om kracht voor dat laatste stukje levensweg. Dat de Eeuwige, die we ook Vader mogen noemen, of de Barmhartige en soms zelfs benoemen als een moeder die haar kinderen koestert, deze mens met liefde op handen wil dragen en zal begeleiden op de weg naar het Licht, op de weg naar huis.....Dat de Eeuwige deze mensen die elkaar moeten gaan loslaten, met vleugels vol liefde om hen heen zal zijn.....

Daarna zegen ik deze mens met mijn handen voorzichtig op zijn of haar hoofd. Noem ik zijn of haar naam en spreek ik meestal de Aaronitische zegen uit.

Bij de zalving raak ik met olie het voorhoofd aan of teken ik het kruis van Christus.

Vaak hoor ik later terug dat mensen het als een diep ingrijpend moment ervaren hebben, een moment van vrede. Ook hoor ik zeggen dat er rust komt over de mens die gaat sterven.

Ziekenzalving of zegening is niet alleen bedoeld voor die laatste dagen of uren. Ook bij een ernstige ziekte; voorafgaande aan een operatie vroegen mensen mij wel om een zegen. De zegen als het teken van de kracht van God om je heen, die jou in liefde draagt en niet loslaat hoe je weg ook zal gaan.

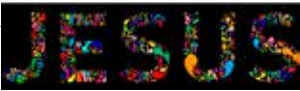
Het Jezus gebed

door Jos Douma (met toestemming overgenomen uit het boek: Jezus uitstralen. Worden als Hij, blz. 110-112)

Wees altijd verheugd, bid onophoudelijk, dank God onder alle omstandigheden, want dat is wat hij van u, die één bent met Christus Jezus, verlangt.

1 Tessalonicenzen 5:16-18

Een speciale vorm van bidden is het zogenaamde Jezusgebed. Dit gebed heeft zijn wortels in de oosters-orthodoxe traditie. Daar wordt het verhaal verteld van een Russische pelgrim die tijdens een kerkdienst diep in zijn ziel werd getroffen door het woord: 'Bidt zonder ophouden.' Hij had het gevoel: dát vraagt God van mij, te bidden zonder ophouden. Hij ging naar veel kerken en hoorde veel mooie preken over het gebed. Maar nergens vond hij het antwoord op de vraag hoe men zonder ophouden kan bidden. Dan trekt hij er op uit om na veel omzwervingen een geestelijk leider te vinden die hem het Jezusgebed leert bidden. Dat gebed is een samenvoeging van de bede van Bartimeüs: 'Zoon van David, Jezus, heb medelijden met mij' (Marcus 10:48) en het gebed van de tollenaar uit de gelijkenis: 'God, wees mij zondaar genadig' (Lukas 18:13). Het traditionele Jezusgebed luidt zo: 'Here Jezus Christus, Zoon van God, ontferm U over mij.' De geestelijk leider leert de pelgrim om dit gebed zo vaak te bidden - eerst hardop en later in het hart - dat het op den duur als het ware altijd voortdurend als vanzelf in het binnenste tot klinken komt. Dat is het onophoudelijke gebed.

Ik wil je de suggestie doen om een nog kortere vorm van het Jezusgebed te beoefenen, namelijk het biddend uitspreken - in je hart of hardop - van de naam 'Jezus'.

Je zou kunnen zeggen dat dit precies het tegenovergestelde vormt van het misbruik van de naam waarvoor we in het derde gebod worden gewaarschuwd: 'Misbruik de naam van de HEER, uw God, niet, want wie zijn naam misbruikt laat hij niet vrijuit gaan' (Exodus 20:7).

We misbruiken de naam als we die als een vloek gebruiken, als een krachtterm om onze woede of frustratie te uiten. We misbruiken de naam als we die gedachteloos zeggen of onnadenkend meezingen in een Psalm of een ander lied. We misbruiken de naam als we die naam gebruiken om een ander over te halen tot ons eigen standpunt.

Gods naam mag niet misbruikt worden, omdat de naam staat voor God zelf. Zo was het in het Oude Testament: in de naam Jahweh openbaarde God zijn wezen. Zo is het ook in het Nieuwe Testament: in de naam Jezus openbaart de Zoon van God zichzelf als de enige reddende weg tot de Vader.

Want alleen in de naam van Jezus is behoud: 'Door niemand anders kunnen wij worden gered, want zijn naam is de enige op aarde die de mens redding biedt' (Handelingen 4:12).

Van deze Jezus zegt de bijbel: 'Daarom heeft God hem hoog verheven en hem de naam geschonken die elke naam te boven gaat, opdat in de naam van Jezus elke knie zich zal buigen, in de hemel, op de aarde en onder de aarde, en elke tong zal belijden: "Jezus Christus is Heer," tot eer van God, de Vader' (Filippenzen 2:9-11).

Als we eerbiedig en liefdevol deze naam noemen, de naam die elke naam te boven gaat, gaan we de weg van het bidden zonder ophouden. En het zal een weg worden van vreugde en van dankbaarheid onder alle omstandigheden. Want in voorspoed en in tegenspoed, in gezondheid en ziekte, in rijkdom en armoede is het liefdevol een eerbiedig onophoudelijk noemen van de naam van Jezus een geweldige kracht. Het is een manier van bidden, zo eenvoudig en zo direct, die duidelijk maakt dat we volkomen afhankelijk willen zijn van de God die zich heeft geopenbaard in Christus, zijn geliefde Zoon. Waar de heilige naam van Jezus wordt genoemd in een hart dat bidt, daar is bescherming en liefde en troost en ontferming en kracht en aanvaarding.

We kunnen de naam Jezus overal en op elk moment bidden: op straat, in de trein, in bed, tijdens onze wandeling, als we in gesprek zijn, als we in nood zijn en als we blij zijn. De naam van Jezus brengt licht in elke situatie. Om je te oefenen in dit Jezusgebed, kan het goed zijn om ook een bepaalde tijd te reserveren voor het aanroepen van deze naam. Probeer dan rustig en stil te worden en vraag de heilige Geest of Hij je wil leiden, want 'niemand kan ooit zeggen: "Jezus

is de Heer," behalve door toedoen van de heilige Geest' (1 Korintiërs 12:3). Noem dan in je hart of hardop de naam van Jezus, en laat die naam en de betekenis en de kracht ervan tot je doordringen. Noem de naam vol liefde en denk alleen aan Hem. Laat de naam je ziel doordringen zoals een druppel olie zich uitbreidt in een kleed en het doordringt.

Leer zo de naam Jezus te bidden en steeds meer vervuld te worden met zijn Geest. Dan zal de naam een thuis vinden in je hart en worden tot de adem van je leven. Dan zal de naam

het rustpunt zijn waar je altijd terug kunt keren. Want in die ene naam vind je altijd opnieuw alles wat je nodig hebt.

Here Jezus Christus, uw naam wil ik eren en liefhebben en de kracht ervan ervaren, omdat het de naam is die elke naam te boven gaat. Leer me om vreugdevol en dankbaar te bidden zonder ophouden. Geef dat uw naam steeds meer mijn hart vervult en in mijn leven te lezen is. Groot is uw naam, o Heer, groot en vol glorie. Amen.

VRIENDSCHAP GAAT DOOR ALLE MUREN HEEN!

Dat lijkt een open deur, een mooie kreet. We hebben ervaren dat het werkelijkheid wordt op de bijeenkomsten in Gouda en Meppel, en in de kerkdiensten in Wormerveer en Kampen. Muren van taal en cultuur vielen weg, we begrepen elkaar, we vulden elkaar aan en konden elkaar bemoedigen.

De zes Oekraïense broeders en zusters vertelden over zichzelf en hun werk en vooral over de liefde van God die hen aanspoort om zelf door alle muren heen te willen breken. “Het karakter van God is liefde die door alle muren heen gaat”, zei Stepan Nemesh. Daarvoor moet je elkaar eerst

LIEFDE IS ONS SIGNALEMENT

Is Gods liefde het kenmerk waaraan mensen ons herkennen? vroeg Harm Jager bij de opening van de Inspiratiebijeenkomsten in Gouda en Meppel. Voor Gods liefde zijn er geen grenzen – die liefde en vriendschap gaat door alle muren heen.

“Aan jullie liefde voor elkaar kan de wereld zien dat jullie Mijn leerlingen zijn.” zegt Jezus in Joh. 13:31-38.

Je ziet dat uitgewerkt in Matt. 25. Wij kunnen als christenen het verschil maken in deze wereld! Aan ons de vraag hoe we kunnen stáán voor onze uitgangspunten. **Onze opdracht: Zorg ervoor dat Gods liefde jouw identiteit, jouw signalement, wordt!**

leren kennen en dat valt niet mee als er muren van wantrouwen bestaan die al decennia oud zijn. Heel veel van wat je nu tegenkomt, is de oogst van wat in de communistische tijd is gezaaid. Er waren toen veel vooroordelen tegenover de kleine Baptistengemeenten, van atheïsten, maar ook vanuit de (grote) Orthodoxe kerk. Baptistengeloven niet in Jezus. Baptistengeloven niet in Jezus. Baptistengeloven niet in Jezus. Baptistengeloven niet in Jezus.

Dat werkt nog steeds door, ook in deze tijd. Maar de Baptistengemeenten geloven in wedergeboorte – en daardoor veranderen mensen. Als je je laat dopen, betekent dat ook dat je niet meer drinkt en niet meer rookt. En veel mensen

zijn niet bereid om hun levensstijl te veranderen.

Om door die vooroordelen heen te breken kost veel tijd en moeite. De enige manier om daar doorheen te breken, is als ze ons leven zien. Gewoon maar laten zien wat Gods liefde betekent in de praktijk – dat werkt. Als mensen ons werkelijk leren kennen, ontstaat er vertrouwen. We helpen mensen, of ze nou christelijk zijn of niet.

Het begint met bidden. Dat is het allerbelangrijkste! En dan gaan we aan het werk.

In Oekraïne, in de provincie Transkarpatië, is vrijheid van godsdienst. Zoveel vrijheid als op dit moment is er nog nooit geweest. Maar dat wil niet zeggen dat het makkelijk is voor de kleine Baptistengemeenten in de streek. Het kan ook van streek tot streek verschillen. In sommige plaatsen mag bijna alles, in andere regio's moet er speciale toestemming gevraagd worden om te mogen dopen in een rivier.

Er zijn vrije gemeenten die heel groot zijn. De gemeenten die bij de Unie zijn aangesloten, variëren in grootte tussen de 50 en de 150 leden – ze tellen alleen de volwassen gedoopte leden. Kleinere gemeenten zijn (nog) niet zelfstandig, en heten dat ‘evangelisatiepost’. En net als bij ons zijn er gemeenten die groeien en gemeenten die krimpen.

KINDEREN EN JONGEREN

De laatste tijd ontdekken we steeds meer hoe belangrijk het is om met kinderen en jongeren te werken. Kinderen en jongeren uitnodigen voor een vakantiekamp (uiteraard met toestemming van de ouders), jongeren betrekken bij jeugdgroepen als vervolg op zo'n kamp. We merken dat ouders liever hebben dat de kerk de kinderen opvoedt, dan dat ze ‘leren van de straat’... Gemeenten waar jeugd is, groeien! Maar ook hier speelt de erfenis van de communistische tijd ons vaak parten: in die tijd mochten ouders hun kinderen niet meenemen naar de kerk. Dat betekent dat veel jonge ouders niet gewend zijn om als kind naar de kerk te gaan – en dat geven ze dus ook door en ze nemen hun kinderen niet mee... Toch is het kinder- en jongerenwerk heel belangrijk en gelukkig doen er steeds meer kinderen en jongeren mee.

JONGE GEZINNEN

Daarnaast richten ze zich op jonge gezinnen, en op jongeren die nog maar net aan een relatie beginnen. Er worden bijeenkomsten georganiseerd bij mensen thuis, met jonge stellen die wel bij de kerk horen en anderen die niet gelovig zijn. Samen bespreken ze problemen die ze tegenkomen, en helpen ze elkaar daarbij. De onderwerpen die aan de orde komen zijn ook heel praktisch: hoe communiceer je op een goede manier met elkaar, hoe ga je seksueel goed met elkaar om, hoe voed je je kinderen op, hoe ga je goed om met geld, hoe ga je goed om met je schoonouders...

WIST U DAT...

- er in Oekraïne een soort Raad van Kerken is, maar dan met christenen, moslims en Joden samen?
- dat zij eens per jaar een gebedsontbijt hebben met de president van het land?
- dat er in het Oekraïense parlement een gebedsgroep is van een stuk of tien mensen die elke ochtend bij elkaar komt?
- dat er sinds een paar jaar in Kiev elk jaar eind september een groot oogstfeest gehouden wordt vanuit verschillende protestantse kerken waar tienduizenden mensen komen?
- het staatspensioen (onze AOW) 30 euro per maand is, voor gehandicapten en chronisch zieken 50 euro per maand – terwijl je voor wonen en leven toch wel minstens 300 euro nodig hebt als je met z'n tweeën bent?
- een paar goede schoenen daar toch al gauw 50 euro kost?

PRAKTISCHE HULP

Via het Medisch Centrum wordt hulp geboden aan mensen die dat nodig hebben. En daarnaast is er ondersteuning voor de allerarmsten: grote gezinnen met geen of heel weinig inkomsten, ouderen die niet of nauwelijks meer naar buiten kunnen. Boodschappen brengen voor degenen die geen geld hebben, koken voor mensen die dat niet zelf kunnen, hout hakken voor de kachel, kleding en schoenen waar dat nodig is... Gods liefde doorgeven!

En het allerbelangrijkste is voor jullie en voor ons: bidden en blijven bidden voor elkaar, voor de mensen om ons heen, voor de wereld, want “God had die wereld zo lief, dat Hij zijn enige Zoon heeft gegeven, opdat iedereen die in Hem gelooft niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft.” (Joh. 3:16)

Half september is de zending kleding en schoenen vanuit de VEG vrijgegeven door de douane! wat betekent dat ook deze winter weer veel mensen gelukkig gemaakt kunnen worden met (warme) kleding en met schoeisel! Veel mensen hebben hiervoor geboden – laten we er nu dan ook van harte voor danken!

Zomer 2019

door: Luut van Kooten

Het is mooi zomerweer. Het dringt niet tot ons door. We wachten in het ziekenhuis op de uitslag van het onderzoek. Wanneer de arts vertelt hoe het ervoor staat, uitzaaiingen in de wervelkolom en het bekken, is dat hevig schrikken. Zenuwen zijn afgekneld. Een zich ontwikkelende dwarslaesie. Het proces blijkt onomkeerbaar te zijn. Voor onszelf, voor onze kinderen en kleinkinderen een grote schrik. Hoe loopt dit af? Hoe lang gaat dit proces van aftakeling duren?

's Nachts lig ik wakker in mijn kamer in het ziekenhuis. Het dringt tot mij door. Ik zal nooit meer kunnen lopen. Nooit meer wandelen, nooit meer fietsen, nooit meer door een stad scharrelen, nooit meer over de heide struinen. Flarden taal, teksten van liederen komen in mijn hoofd en hechten zich de eerste dagen aan mij vast. Het lied dat mijn vader mee neuriede op zijn sterfbed: Blijf bij mij, Heer. Een tekst van een psalm die ik ooit op een jongerenkoor zong: Al legerd zich een leger tegen mij, nochtans blijf ik vertrouwen.

Vertrouwen, dat woord wil ik vasthouden. Ik had het beleefd bij mijn ouders, mijn familie. In het hart van de woestijn als een bron van moed en van geestkracht.

's Morgens komt Sonja, mijn vrouw. Zij geeft me een bundeltje waarin zij wat bewerkte teksten en gebeden heeft verzameld. Eén daarvan ligt thuis ook naast haar bed:

**U bent mijn God
Ik laat mij vallen in uw hand,
dragen door uw Woord
en zelfs in wanhoop en verwarring weet ik:
U haalt mij erdoor!**

Ik lees en herlees deze tekst. Ook de andere. Ze komen steeds weer in mijn gedachten, geven me moed. Zijn daarmee verdriet, vertwijfeling, zorg verdwenen? Nee, beslist niet. Er zijn dagen, nachten dat je je alleen voelt. Waar is God?

In onze geseculariseerde wereld wordt God weggedacht, is hij steeds meer afwezig. Velen menen in een gesloten wereld te leven waar alleen objectieve feiten tellen en waar zij

zelf zin en betekenis aan geven. Ook ik leef in deze wereld, ken en herken het geseculariseerde denken. De twijfel van bijvoorbeeld Thomas is ook mij niet vreemd.

Naast die feitelijke wereld bestaat de wereld van de verbeelding in bijvoorbeeld literatuur, schilderkunst, muziek en die kan je ook troosten en helpen.

Het hoorde bij mijn opvoeding dat ik de eeuwenoude verhalen te horen kreeg over de God van Abraham en Sara, Izak en Rebekka, Jakob, Lea en Rachel en de God als Vader van Jezus Christus. Die verhalen over de betrouwbare God die op zoek is naar mensen om hen telkens weer uit hopeloosheid te bevrijden, geven ons moed en vertrouwen en kracht. Deze verhalen zetten de zogenaamde feiten in een ander licht. Ook de feiten rond mijn ziekte. Ik beleef dat God daarin de Aanwezige is, die mij en ons in alle onzekerheid zoekt en draagt. Daarom lezen en herlezen wij die teksten over vertrouwen en je toevertrouwen aan die betrouwbare goede God. Teksten als gebed, wanneer je in je onzekerheid en verdriet zelf de juiste woorden niet meer kunt vinden.

Ik kijk omhoog naar de bergen.
Wie kan mij helpen?
God kan je helpen
die de hemel en de aarde gemaakt heeft.
Hij laat je niet los.
Er blijft een weg waarop je verder kunt gaan.
God is niet een mens die in slaap valt.
Je raakt bij Hem niet uit het oog.
Hij gaat met je mee en blijft bij je
zó zeker als je schaduw bij je blijft
en je niet verlaat.
Hij bewaart je als de zon schijnt overdag
En 's nachts als de maan schijnt.
Je raakt niet verloren,
zelfs niet in het duister van het kwaad.
Hij zal bewaren die je bent, je diepste zelf.
God zal je bewaren in leven en dood
tot in eeuwigheid, amen.

Psalm 121, bewerkt door J.L. Klink

EVEN VOORSTELLEN: DE BELEIDSADVISEUR

In mei 2019 nam de bondsvergadering een voorstel aan om een beleidsadviseur aan te stellen. De achtergrond van dit besluit was dat er – op tijdelijke basis - deskundig meekijken nodig is bij het uitwerken van een nieuwe stijl van werken voor het comité, waarbij de nadruk meer komt te liggen op coördineren en verbinden. Hoe kan dat vorm krijgen in een balans tussen de zelfstandigheid van de gemeenten aan de ene kant, en de verantwoordelijkheid van het comité voor de gezamenlijk genomen besluiten aan de andere kant? Denk daarbij bijvoorbeeld aan het kleiner worden van sommige gemeenten, de groei van andere gemeenten, het gebrek aan menskracht voor bestuurlijke taken, en de aanstelling van gemeentelijk werkers.

Een nieuwgevormde begeleidingsgroep bestaande uit Rufus van der Zwan (V.E.G. Zwolle), Gerrit van der Kolk (V.E.G. Nijverdal) en Dineke Spee (V.E.G. Bussum), is met de uitwerking van het voorstel voor het aanstellen van een beleidsadviseur aan de slag gegaan. Begin augustus zijn er contacten gelegd met het bureau ProfessiePartners in Veenendaal. Dat contact heeft ertoe geleid dat de begeleidingsgroep dhr. Leo van Hoorn heeft voorgedragen als beleidsadviseur. Het comité heeft hem inmiddels voor twee jaar aangesteld, met een beperkt aantal uren, conform het besluit van de bondsvergadering. Daarbij is een voorwaarde dat de rol van de beleidsadviseur die van regisseur op de achtergrond is, adviserend met het doel zichzelf overbodig te maken. Er is een werkplan met fases gemaakt. Na iedere fase wordt er teruggekoppeld en uiteraard is er ondertussen regelmatig contact tussen beleidsadviseur, begeleidingsgroep en comité.

Leo van Hoorn heeft de afgelopen tijd al een aantal gesprekken gevoerd met het comité en met de medewerkers op het bondsbureau. Ook op andere plaatsen zult u zijn naam wellicht tegenkomen.

VOORTGANG BELEIDSADVISEUR EN GEMEENTE-REGIOCOACH.

De bondsgemeenten zijn sinds enige tijd op zoek naar een gemeente-regiocoach. Deze coach zal de diverse gemeenten ondersteunen en versterken bij het uitvoeren van hun primaire taak: gemeente van de Levende Heer zijn, zowel in je eigen omgeving als ook samen met elkaar. Dat vraagt aan de ene kant in iedere lokale situatie een eigen aanpak, en tegelijkertijd kun je elkaar als bondsgemeenten daarin helpen en versterken. Wat kun je leren van elkaars ervaringen, en welke tips kun je elkaar geven? Het maken van deze dubbele beweging krijgt een extra stimulans door de inzet van een gemeente-regiocoach.

Voor deze nieuwe functie is in september 2019 een sollicitatieprocedure gestart. De begeleidingsgroep die daarvoor actie ondernam, is als volgt samengesteld: dhr. Gosse Ytsma namens het comité, mw. Anja Smits namens de SZD, en twee personen uit de gemeenten: mw. Karin de Haan (V.E.G. Beverwijk) en dhr. Jan Kees Karelse (V.E.G. Goes).

Op het moment van schrijven zijn de eerste gesprekken met sollicitanten gevoerd. De aan te trekken coach zal parttime werken, met een dienstverband van twee jaar.

Deze nieuwe vacature heeft alles te maken met het uitgangspunt waarvoor de bondsvergadering in het najaar van 2017 koos. Stel je de Bond voor als een tuin voorstelt, dan vormen de gemeenten daarin het centrale perk van bloemen en planten. Sommige doen het goed en floreren, anderen zouden gebaat zijn bij versterkende grond of een nieuwe plaats in de tuin, en er zijn ook planten die hun tijd hebben gehad - hoe verdrietig dat ook is.

Het organisatorische werk dat de Bond met zich meebrengt, zal altijd ten dienste moeten staan van de gemeenten, rekening houdend met al hun verschillen.

Werkgroep gemeente-regiocoach

OCHTENDGEBED

Lieve Jezus, ik ben zo blij,
het donker verdween,
de nacht is voorbij,
U licht straalt nu om me heen.
Lieve Vader, nu ik deze dag begin,
wil ik u vragen mij te helpen vandaag, bij de dingen die ik doe,
thuis en op school.
Wilt U papa en mama helpen bij hun
Help al mijn vrienden en familie,
Amen.

Heer, maak mij tot instrument van uw vrede:

- dat ik, waar haat is, liefde breng;
 - waar schuld is, vergeving;
 - waar tweedracht is: eenheid;
 - waar dwaling is: waarheid;
 - waar twijfel is: geloof;
 - waar wanhoop is: hoop;
 - waar duister is: licht;
 - waar narigheid is: blijheid.
- Geef, dat ik zoek

niet zozeer getroost te worden, als wel te troosten;
niet zozeer begrepen te worden, als wel te begrijpen;
niet zozeer bemind te worden, als wel te beminnen.
Want wie geeft, ontvangt;
wie zichzelf vergeet, vindt zichzelf;
wie vergeeft, wordt vergeven;
wie sterft, krijgt eeuwig leven.
Amen.

*Heilige Franciscus van Assisi *1182- +1226*

God, tot U roep ik 's morgens vroeg.
Help mij bidden.
Help mij me in mijn gedachten te concentreren op U;
ik kan het niet alleen.
In mij is het duister, maar bij U is het licht.
Ik ben eenzaam, maar U verlaat mij niet;
Ik ben zwakmoedig, maar bij U is hulp;
Ik ben onrustig, maar U schenkt vrede;
Ik ben verbitterd, maar U bent geduldig;
Ik versta Uw wegen niet, maar U wijst mij de weg.
Voor Uw aangezicht denk ik aan allen die mij lief en
dierbaar zijn, aan de medegevangenen en aan allen die
in dit huis hun zware dienst verrichten.
Heer, ontferm U!

D.Bonhoeffer 1943 in de gevangenis

ZANGERSDAG 14 MEI 2020

Op donderdag 14 mei 2020 van 10.00 tot 16.00 uur wordt in de Grote Kerk, Brinkweg 1 te Hilversum de jaarlijkse Zangersdag gehouden! De 67ste editie wordt deze keer georganiseerd door het Gemeentekoor van de Vrije Evangelische Gemeente Nijverdal.

In het ochtendprogramma zingen de koren afzonderlijk hun te beoordelen twee of drie liederen en het middagprogramma bestaat afwisselend uit samenzang, koorzang van alle koren samen, meditatie en muziek. Naast Nijverdal doen ook koren uit Goes, Hilversum, Oldebroek, Scherpenzeel en Burgum mee.

Ook als u niet meezingt, bent u van harte welkom, om als gast aan de Zangersdag deel te nemen. U kunt dan genieten van een hele dag zang, muziek en ontmoeting.

Voor meer informatie kunt u contact opnemen met Berty Schonewille mailadres: bertyschonewille@gmail.com

YERSEKE

HUISKRING

In Yerseke is weer een nieuw seizoen van de huiskring gestart! De huiskring wordt iedere twee weken gehouden op dinsdag avond bij fam. Schakel. De huiskring is een gelegenheid waar men bij elkaar komt voor ontmoeting, samen zingen, bidden en de Bijbel lezen.

Zo heeft men in het afgelopen seizoen met elkaar de Bergrede van de Heere Jezus (Mattheus 5-7) doorgelezen en overdacht. De startbijeenkomst was op 10 september met een gezamenlijke maaltijd. Daarna zal de huiskring elke twee weken gehouden worden. Seizoen van deze huiskring loopt tot aan de Kerstvakantie.

REGIO ZUID-HOLLAND

Den Haag

LAATSTE VIERING V.E.G.

“Wat moeten we zingen in de laatste viering van de V.E.G. Den Haag?”, werd de afgelopen weken aan de leden en vrienden gevraagd. Het resultaat was een liturgie met vele bekende en geliefde liederen die op 27 oktober 2019 van harte werden meegezongen.

De dienst werd geleid door Michel van den Toorn en Janneke Doornebal. Ds. Wessel Verdonk, de laatste voorganger van de gemeente, deed mee met de voorbeden. In de viering stond het woord *trouw* centraal (psalm 136). God blijft trouw, wat ons ook overkomt.

De V.E.G. Den Haag heeft 95 jaar bestaan. Na de officiële stichting in 1924 werd al snel een eigen gebouw gevonden op de Zoutkeetsingel. In de jaren '50 en '60 was de gemeente zo groot dat het gebouw te klein begon te worden. Naast de diensten aan de Zoutkeetsingel werden elders in Den Haag, elke zondag evangelisatiediensten gehouden. Maar in de jaren '70 sloeg de ontkerkelijking toe, net als overal in de randstad. Vooral de jonge gezinnen trokken uit de stad weg. Na de verkoop van het gebouw in 2013 werd de gemeente gestaag kleiner.

Nu werd voor de laatste keer samen de Maaltijd van de Heer gevierd. Een passende en ontroerende afsluiting. Uiteraard was er na afloop gelegenheid om bij te praten met de gasten, en afscheid te nemen van elkaar. Met weemoed, maar ook in het geloof: eeuwig duurt zijn trouw!

GORINCHEM

ONTMOETINGSKERK START ONTMOETINGSCAFÉ

Als Vrije Evangelische Gemeente Gorinchem verwonderen wij ons na 5 jaar nog steeds over het feit dat we na jaren bidden, zoeken en zwerven zo'n geweldig, nieuw, gebouw hebben gekregen. Machtig dat we ons gebouw al mogen

delen met 2 andere kerkgemeenschappen (een internationale Burundese/Congolese gemeente en de Grieks-Orthodoxe Kerk), maar ons verlangen is ook om het een gastvrije plek te laten te zijn voor de buurt.

Kop koffie

In oktober zijn we 2x per maand begonnen met het Ontmoetingscafé. Een stoepbord laat vanaf de straat al zien wat je binnen kunt vinden: ruimte en tijd voor een praatje, een goed gesprek bij een kop koffie. Een plek om met een groepje creatief bezig te zijn of een gezelschapsspel te doen.

Verhaal achter de voordeuren

Achter iedere voordeur gaat een verhaal schuil waar de kerk iets te brengen heeft, waar Jezus moois te brengen heeft. Denk aan stille eenzaamheid: volgens recent onderzoek van het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport voelt meer dan 40% van de Nederlandse bevolking zich eenzaam. Dat zal zeker ook in de wijk rondom ons kerkgebouw gelden: we zijn omringd door een jaren 70-wijk waar veel doorstroom is, een aantal iconische jaren 50 flats waar vooral mensen met een migratie-achtergrond wonen en aan de andere kant dan weer wat grotere huizen en een verzorgings-tehuis met aanleunwoningen. Kortom: een doorsnee wijk in Gorinchem, in Nederland, binnen een straal van 300 meter van het gebouw. Wat zou daar een plek van ontmoeting en verbinding waardevol kunnen, een plek voor wat gezellige afleiding, een luisterend oor.

Geloofwaardig present

Het Ontmoetingscafé is laagdrempelig en voor iedereen: er is geen opening of sluiting; wel brandt er een kaars in een stiltehoek en is er een voorbedeboek waar bezoekers iets in kunnen schrijven. Bezoekers weten wie we zijn en vanuit welke Inspiratie we dit initiatief ondernemen: als kerk geloofwaardig present zijn? We hopen het: voor ons een kans om christen te zijn en ons uit te strekken naar de mensen om ons heen.

Andere gemeentes?

Het is voor ons als gemeente een proberen: we hebben contact met het Leger des Heils in Gorinchem hoe zij zaken aanpakken, er zijn wat linkjes gelegd met de burgerlijke gemeente Gorinchem en met KLIK: zorg voor vluchtelingen, waar een paar gemeenteleden bij actief zijn. We zijn benieuwd hoe andere gemeentes zich uitstrekken naar de wijk. We horen het graag.

HET SEMINARIUM REIST VAN A NAAR B

door: Eduard van den Berg-Strijker, voorzitter bestuur Seminium.

In de eerste helft van de vorige eeuw leefde Albert Einstein (1879-1955). Een wetenschapper, Nobelprijswinnaar, als joodse vluchteling Duitsland uit, de USA in. Einstein deed uitvindingen, bedacht de relativiteitstheorie en filosofeerde er op los. Hij is de mens van enkele oneliners, zoals deze: Logica brengt je van A naar B. Verbeelding brengt je overal.

Logica maar ook verbeelding brengt in 2017 het toenmalige bestuur van het Seminarium bij de vraag of er een zinvol bestaansrecht is voor de theologische opleiding, met name daar waar het zijn academische inzet betreft.

Er worden interne gesprekken gevoerd, die tot een conclusie leiden: op termijn zal en moet het Seminarium aan zijn einde raken. Vervolgens worden gesprekken gevoerd met het bestuur van de PThU, zijn voornaamste partner in opleiding en samenwerking. Daarna worden gesprekken gevoerd met het Comité. Door iedereen wordt het als een grote, zware stap gezien: de beëindiging van de opleiding doet op veel plekken en bij veel betrokkenen meer dan zeer.

Ondertussen gaat ook de verbeelding haar gang. Stel je eens voor: er blijft/komt een zinvolle besteding van de docenten uren; stel je voor: er worden weer eens nieuwe studenten ingeschreven; stel je voor: er kan een promovendus worden aangesteld voor de komende vier jaar. Deze laatste gedachte komt uit het gesprek met de PThU: zouden we niet samen tot een aanstelling kunnen komen? Jullie hebben daarvoor de middelen liggen, en bij de PThU is ook wat te vinden.

Ook al ondertussen: een van de docenten aanvaardt een halve aanstelling op een andere werkplek. Logica en verbeelding doen het curriculum van het Seminarium herschikken en verminderen. Behoedzaam verschuift het bestuur van inzicht en plannen.

In het voorjaar van 2018 komt mede na overleg met het comité een nieuwe inrichting van de opleiding van de grond. Meer dan voorheen, komt het Seminarium op "afstand"

van de Bondsgemeenschap. De verwachting blijft dat zich geen studenten melden die universitair via ons Seminarium geschoold willen raken en in de Bond aan de slag gaan. Het bestuur bestendigt dat zijn leden niet perse uit de Bond zullen komen. Het Seminarium presenteert zijn inzichten, conclusies en plannen in de bondsvergadering van 2018. Er zijn allerlei gevolgen, ook voor de begrotingen voor de jaren tot en met 2022.

INVULLINGEN, GAANDEWEG

De allereerste en grootste taak zal zijn: onderzoek doen naar personen en hun geschriften die in de Bond van VEG een toonaangevende betekenis hebben gehad. En dat vanaf de 19^e eeuw tot het recente heden. Zo wordt onderzoek gedaan in de geschriften die Bert Louwerse heeft nagelaten. Er verschijnt een boek: Weggaan en toch blijven. Een symposium wordt georganiseerd. De verwerking hiervan en van de titellijst van zijn geschriften komen samen in een uitgave van het Seminarium, die als dienstverlening naar alle gemeenten is gegaan. Omdat in de Bond altijd grote belangstelling is geweest voor theologische thema's als toekomstverwachting (Totdat Hij komt, Bert Louwerse), eschatologie of Maranathaprediking verschijnt een vertaling van een boek dat Jay Phelan uit de Bond in de USA schreef, onder de titel: De kern van onze hoop.

Een bevrijdingspreek uit mei 1945 van ds. Jac. Lissenberg brengt onderzoeker Mietus op het spoor van diens verzet tegen opkomend nationaal socialisme en fascisme, in de jaren 30 en 40 van de 20^e eeuw. In Dordrecht, de plaats waar Lissenberg werkte, wordt een wonderschoon boek gepresenteerd: Geloven is drijven boven duizenden vademmen diepte (19^e eeuwse Kierkegaard).

En ondertussen komt onderzoek in de geschriften en colleges van drs. Martin Nijkamp op gang. Nijkamp heeft vele tientallen jaren bijgedragen aan de ontwikkeling van oorspronkelijke - historisch en theologisch - geschriften en inzichten. Vele bondspredikanten hebben ervan kunnen genieten.

Als dienstverlening aan de Bond en zijn gemeenten kunnen we melden dat een toerustingsavond werd verzorgd; dat twee cursisten de orientatiecursus Bond Veg volgen; en dat

overhandiging boek en gedenkplaat

een leesopdracht voor een predikant van buiten de Bond op stapel staat. Een uitgebreide notitie dienstverlening valt na te lezen op de website van de Bond. Maar, ook hier wordt zichtbaar dat er "afstand" is. Diverse gemeenten en/of hun werkers gaan een andere weg dan via het Seminarium en de Bond wordt aangeboden.

Met grote vreugde en verwachting gaan we het nieuwe jaar in met een Assistent in Opleiding, een promovenda samen met de PThU, voor vier jaar aangesteld. Een intensief voortraject van ruim anderhalf jaar wordt hiermee bezegeld. Het thema van onderzoek beweegt zich op het gebied van kleine gemeenten, hun spiritualiteit en de wisselwerking met maatschappelijke, theologische, filosofische ontwikkelingen in de 20^e en 21^e eeuw.

Markeringsdienst Weteringkerk

door Theo Hetteema

Op 29 september werd in de Weteringkerk een dienst gehouden om de overgang van de VEG Amsterdam naar de Nederlandse Gereformeerde Kerk te markeren. Vanaf 1856 is er vrij evangelisch gemeenteleven in Amsterdam geweest met de gemeente van ds. Jan de Liefde. Na het wegwijnen van zijn gemeente kwam er in 1878 een VEG Amsterdam rond de van origine christelijk gereformeerde ds. J.G. Smitt in de Weteringkerk aan de 3e Weteringdwarsstraat. In 1881 was de Amsterdamse gemeente een van de oprichters van de Bond. Later ontstonden vanuit de gemeente andere gemeenten.

In 1969 werd een nieuwe Weteringkerk betrokken in de Amsterdamse Rivierenbuurt. In de laatste jaren is er goed contact ontstaan met de Nederlands Gereformeerde Kerk Amsterdam Centrum. De te klein geworden VEG Amsterdam gaat nu daarin op. Het gebouw komt in beheer bij een stichting.

De dienst van 29 september was een afscheid van meer dan 140 jaar gemeenteleven, maar vooral een markering naar een nieuwe toekomst. De gipsen engel die ooit op het orgel stond (nu bij de VEG Leeuwarden) mocht prominent op het podium staan. De brief aan Filadelfia uit Openbaring 3 stond centraal: een kleine gemeente die door een engel beschermd wordt en de bevestiging krijgt dat ze een zuil is die Gods Naam draagt. De kerkgangers schreven op kaartjes mooie herinneringen aan de Weteringkerk. Iemand schreef: 'In augustus 1945 kregen we als Vrijgemaakte Kerk onderdak in de Weteringkerk aan de 3e Weteringdwarsstraat. Een zeer mooie kerk, waar we 10 jaar hebben gekerkt. De huidige Weteringkerk werd opnieuw een onderdak voor de NGK, nu ook in verbinding met de VEG, wat in 1945 niet mogelijk was. God zij geprezen.'

EEN BOEK VAN HET SEMINARIUM

75 jaar na het bombardement van 24 oktober 1944 op park Merwestein in Dordrecht is een boek verschenen over de vrije evangelische predikant ds. Jac. Lissenberg (1894-1970), die deze gebeurtenis van nabij meemaakte. De aanleiding voor het schrijven van het boek was de vondst van zijn op 13 mei 1945 gehouden preek door PThU-bibliothecaris drs. Wiljan Puttenstein. Daarin sprak Lissenberg uit dat hij zich vóór de oorlog vaak kritisch had uitgelaten over het fascisme en nationaalsocialisme. Dat bleek uit nader onderzoek ook zo te zijn en nuanceert het beeld van een ‘defaitistische’ Bond in die tijd.

BELANGRIJK VOOR DE BOND

Interessant is dat het boek ook inzicht geeft in het eigen karakter van de Bond van VEG en de daar aanwezige wereldbetrokken en wereldmijdende stromingen. Het is daarom van wezenlijk belang voor de huidige VEG en biedt fundamentele kennis over de traditie en het eigene van de Bond. ‘Dit is een leerzaam boek, zeker ook wat betreft het eigen karakter van de VEG binnen de stamboom van Nederlandse kerkgenootschappen,’ schrijft historicus dr. Gert van Klinken (PThU) in een recensie voor het *Documentatieblad Nederlandse Kerkgeschiedenis na 1800* (decembernummer 2019).

OPWEKKING EN KIERKEGAARD

Het boek ontsluit Lissenbergs gedachtegoed dat beïnvloed was door de Franse opwekkingsbeweging van de Drôme en de Deense denker Sören Kierkegaard, aan wie de titel van het boek ontleend is: *Geloven is drijven boven duizenden vademmen diepte*. Bovendien bevat het een transcriptie van de liturgie en preek van 13 mei 1945 en een bijlage over een gedenkplaat met de namen van acht oorlogsslachtoffers van de VEG Dordrecht. Prof. dr. Wouter J. Hanegraaff, Lissenbergs kleinzoon en hoogleraar aan de UvA, schreef een *Woord vooraf*.

PRESENTATIE IN DORDRECHT

Het boek werd op 24 oktober j.l. in de VEG Dordrecht gepresenteerd o.l.v. ds. Ed van den Berg-Strijker, voorzitter van het bestuur van het Seminarium en oud-predikant van de VEG Dordrecht. De doopsgezinde predikant ds. Han Cuperus, die binnenkort ook verbonden wordt aan de VEG, hield een boeiende rede over de betekenis van het boek vanuit doopsgezind perspectief. Er bleken verschillende raakvlakken met de doopsgezinde vrede theologie en herkenning als het ging om de positie van een kleine geloofsgemeenschap in een turbulente tijd. Zijn lezing zal in bewerkte vorm verschijnen in *De Schakel*, het gemeenteblad van de Doopsgezinde

Gemeente Dordrecht en de VEG. Cuperus achtte het boek zeer geschikt voor een gesprekskring in de gemeente. Eerste exemplaren van het boek werden overhandigd aan dhr. Jan Houtman, voorzitter van de kerkenraad van de VEG, mw. L. Hanegraaff-Lissenberg, het enige nog levende kind van Lissenberg, en mw. W. van der Plicht, medewerker van het kabinet van de burgemeester van Dordrecht. Indrukwekkend was het moment, waarop de namen van de acht op de gedenkplaat vermelde oorlogsslachtoffers werden herdacht door dhr. Leo Bruinzeel (VEG Dordrecht), die de bronzen plaquette vervolgens overhandigde aan dhr. Wim Koole, archiefmedewerker van het Regionaal Archief Dordrecht.

BELANGRIJK ARCHIEF

Koole verzorgde in het afgelopen jaar de beschrijving van het archief van de VEG en maakte het digitaal toegankelijk voor onderzoeksaanvragen. Hij overhandigde namens het Regionaal Archief een korte beschrijving aan mw. Jeannette Bosch, die het archief van de VEG jarenlang onder haar hoede had. Dit archief behoort tot één van de belangrijkste bronnen van de geschiedenis en traditie van de Bond van VEG. Veel arbeid die in de Bond tot stand is gekomen, vindt mede zijn oorsprong in Dordrecht. Lissenberg stond met zijn brede belangstelling en grote belezenheid in deze traditie. Hij was, aldus ds. Ed van den Berg-Strijker, een waardige opvolger van ds. Marinus Mooij, de eerste predikant van de VEG Dordrecht en auteur van de *Beginselen* van de Bond.

RECENSIES

In het Reformatorisch Dagblad van 23 oktober 2019 verscheen een recensie over het boek *Geloven is drijven boven duizenden vademmen diepte* van dhr. Klaas van der Zwaag. Ook in enkele tijdschriften zullen recensies verschijnen. Kleinzoon Wouter Hanegraaff schreef er een Engelstalig blog over. (Lees dit artikel op de website van de Bond www.bondveg.nl en vandaar kunt u doorklikken naar de recensie en het blog) Het boek is te koop bij het Bonds bureau te Velp info@bondveg.nl.

Leo Mietus, *Geloven is drijven boven duizenden vademmen diepte*. De vrije evangelische predikant ds. Jac. Lissenberg en zijn verzet tegen het fascisme en nationaalsocialisme, Uitgave van het Seminarium van de Bond van VEG 2019, 259 p., ISBN 978 90 74894 55 5, €25,00.

BOEKBESPREKING

door Jikky de Jong – Buursma, bestuurslid Seminarium

DE KERN VAN ONZE HOOP,

Over de actualiteit van de christelijke eschatologie

door John E. Phelan Jr.

bestellen via het bondsbureau

Het laatstverschenen boek in de brochurereeks van de Bond van VEG (nr. 45), vertaald en ingeleid door Leo Mietus, biedt een verrassende en hoopvolle kijk op de betekenis van Jezus' verkondiging van het koninkrijk Gods en de uitleg van het boek Openbaring. Phelan laat zien, dat de eschatologie (de leer van de laatste dingen) niet alleen gaat over de toekomst, maar ook en vooral over het heden. Hij wijst op de positieve en belangrijke aard van de hoop, die we als christenen hebben, waardoor we als individuen en als kerk in staat zijn om in de woele tijd waarin we leven perspectief te geven, uitzicht op een goede toekomst, het Koninkrijk van God.

De brochure begint met een artikel dat Phelan schreef na de aanslagen op Twin Towers in de VS, in 2001, waarin hij zegt dat voor de kerk de enige weg die van het kruis is: “Laat onze harten met droefheid vervuld zijn, maar onze harten gevuld zijn met barmhertigheid. Laat onze geest vol hoop en liefde zijn, en laat ons niet geleid worden door haat en nijd, maar door geloof in de toekomst van God.” Phelan draagt zijn boek op aan één van zijn kleindochters, “met de bede dat haar generatie de kerk echt levend zal zien in het licht van de nieuwe schepping”.

Hij is realistisch over de tijd waarin we leven, en betoogt dat het christelijk geloof hoop biedt. Hoop is de kern van ons geloof. Daarmee heeft de kerk een missionaire opdracht. Gedreven door Gods liefde en Zijn verlangen dat Zijn schepping vernieuwd zal worden en dat Hij Zich met haar zal kunnen verzoenen, leeft de kerk in het licht van de vernieuwing waarop zij hoopt. Een unieke opdracht, die wereldgelijkvormigheid bestrijdt. Hoop doet (kritisch) leven!

Dit artikel is te kort om dit boek recht te doen en is daarom van harte bij u aanbevolen!

RECENSIE

door Froukje Karelse-Dijk

Kort en krachtig over het GEBED

door Ron van der Spoel

Utrecht Kok boekencentrum 2019

56 pagina's

Hij was op zoek naar een kerk. Zo kwam hij bij ons terecht, zoekend naar een vorm van geloven en beleven die bij hem zou passen. Die eigenlijk ook iets van zijn cultuur, zijn herkomst, zijn wijze van geloven zou doen beleven.

Hij kwam uit Afrika en zocht zijn weg nu hij een huis kreeg toegewezen in onze woonplaats. We probeerden hem zoveel mogelijk praktisch te helpen. Het heeft niet lang geduurd. Schromend vertelde hij dat de kerkdiensten zo anders waren dan wat hij gewend was. Met name het bidden. “Niemand doet mee”, zei hij verontwaardigd. “Ze zijn allemaal stil. Waarom bidt u alleen?” Na enige uitleg kon hij het toch niet langer meemaken en tot onze spijt verdween hij.

Bidden. Het is het thema van dit nummer van ons Orgaan. We doen het allemaal en tegelijk lijkt het iets dat we steeds opnieuw mogen leren. Voor mij waren die ouderwetse bidstonden leermomenten om ook hardop onder woorden te brengen wat op dat moment belangrijk was. Ron van de Spoel schrijft over bidden en doet dat kort en krachtig. Het zijn 12 hoofdstukjes, waarin hij 12 aspecten van bidden behandelt. Er zijn immers meerdere wijzen en manieren waarop je (samen) kunt bidden.

Alle onderwerpen zijn van belang. Het is geen boekje dat je in één ruk moet gaan uit lezen. Elk hoofdstukje begint met een tekst uit de bijbel en eindigt met een voorbeeldgebed. Het lijkt mij geschikt voor diegenen die opnieuw of voor het eerst een kringgebed willen starten. Om mee te beginnen als inleiding en dan vooral om te doen. Het is mijn wens dat er weer bidders zullen komen. Dit handzame kleine boekje van nog geen 50 bladzijden zal daar zeker bij kunnen helpen.

Van harte aanbevolen.

De prijs is bijna 10 euro. Daar hoeft je het niet voor te laten. Om te beginnen.

A	A	N	H	E	F	D	E	M	A	R	I	A
N	G	E	J	E	Z	U	S	B	E	E	S	T
R	G	A	J	U	S	J	A	C	O	B	U	S
Y	P	A	N	T	I	C	H	R	I	S	T	D
M	M	R	O	E	P	A	E	N	E	E	O	J
S	R	N	O	D	T	T	P	F	E	M	E	E
U	O	T	B	F	S	N	E	O	I	V	G	R
E	V	A	E	D	E	R	E	T	S	A	E	U
D	F	B	U	Z	T	T	I	E	L	T	K	Z
E	E	O	O	O	E	A	I	I	M	E	E	A
B	I	R	I	M	N	F	L	S	O	E	E	L
E	R	D	K	U	A	E	E	B	C	R	G	E
Z	B	O	S	S	A	L	O	M	E	H	L	M

Discipel Johannes

Zo doet u mee: los de prijspuzzel op door antwoorden van onderstaande vragen weg te strepen. Er blijven 17 letters over die een zin vormen. U kunt de oplossing tot 15 jan. 2020, 00:00 uur als volgt doorgeven:

Stuur een email naar:
puzzelonsorgaan@gmail.com met uw oplossing of stuur een kaartje met uw oplossing naar:
Puzzel Ons Orgaan,
van Hoekenstraat 4,
4431 CB ‘s-Gravenpolder.

Uit de goede oplossingen wordt een winnaar getrokken en hij/zij ontvangt het boek van de boekbespreking.

De oplossing van puzzel nr. 3 2019 is: Heb de Heer uw God lief boven alles.

De winnaar is: Anja Hutman uit Nijverdal

1. Een bekende leerling van Johannes was Polycarpus. Waar kwam hij vandaan? (6)	2. Welk soort boek is Openbaring?(10)	3. Welke “gelovige” ontvangt volgens Joh. II geen rondtrekkende broeder? (9)	4. In welke streek is Johannes geboren? (7)	5. Hoe heet de biologische vader van Johannes? (8)	6. Wie ontvangt uit de hand van God een boekrol met zeven zegels? (3)
7. Welke vrouw stond naast Johannes aan de voet van het kruis? (5)	8. Hoe noemt de schrijver van Johannes II en III zichzelf? (6)	9. Wie komt als overwinnaar terug naar de aarde? (5)	10. Hoe heet de biologische broer van Johannes? (7)	11. Vul aan: Wie een oor heeft die hore wat de Geest tot de ... zegt (9)	12. Welke stad daalt neer uit de hemel aan het eind van Openbaring? (9)
13. Hoe wordt de menselijke tegenstander van Jezus genoemd in Openbaring? (10)	14. Hoe wordt de anti-christ in Openbaring genoemd?(5)	15. Wat mist de eerste brief van Johannes aan het begin? (6)	16 Welke keizer verbande Johannes naar Padmos?(10)	17 Johannes was een... (7)	18 Hoe heet de biologische moeder van Johannes? (6)
19 Op welke berg was Johannes getuige van de gedaanteverandering van Jezus? (5)	20 Aan hoeveel gemeenten in Asia richt Johannes zich in Openbaring? (5)	21. Wat mist de eerste brief van Johannes aan het begin? (9)	22. Waar ging Johannes op oudere leeftijd wonen? (5)	23 Met wat wordt Johannes (naast een slang in een kelk) ook vaak afgebeeld op schilderijen? (4)	24. Tot wie is de 3e brief van Johannes gericht? (5)